

Cambridge IGCSE™

FIRST LANGUAGE THAI

0518/01

Paper 1 Reading and Directed Writing

May/June 2026

INSERT

2 hours

INFORMATION

- This insert contains the reading passages.
- You may annotate this insert and use the blank spaces for planning. **Do not write your answers** on the insert.

ข้อมูล สำหรับผู้เข้าสอบ

- ใบโบแทรกนี้มีบทความสำหรับการอ่าน
- นักเรียนอาจบันทึกหมายเหตุในใบแทรกนี้ และใช้น้ำกระดาษว่างสำหรับวางแผนการเขียน ห้ามเขียนคำตอบในใบแทรก

This document has 8 pages. Any blank pages are indicated.

ให้นักเรียนอ่านบทความที่ 1 และตอบคำถามข้อที่ 1 ในข้อสอบ
บทความที่ 1

หนูแหวนกับมนุษย์อวกาศ

(ดัดแปลงจาก 'โลกของหนูแหวน ตอน หนูแหวนกับมนุษย์อวกาศ' โดย ศราวก, 2548)

ลูกกำนันเอาข่าวใหญ่มาเล่าให้ระบือกันไปทั้งหมู่บ้านว่า มีมนุษย์บินขึ้นไปบนดวงจันทร์ได้แล้ว มนุษย์พวกนี้เรียกว่าฝรั่ง ชอบอยู่ในเมืองที่มีตึกสูงกว่ายอดตาลเสียอีก ป้าจันท์แกฟังแล้วถึงกับเอามือลูบอกแกเถียงคอบเป็นเอ็นที่เดียวละว่า ไม่จริง ใครจะไปถึงพระจันทร์ได้ ลูกกำนันต้องอธิบายแล้วอธิบายอีก ก็ยังไม่มีความยอมเชื่อกันเท่าใดนักว่ามีมนุษย์ขึ้นไปบนดวงจันทร์ได้

ตอนกลางคืนหนูแหวนนั่งห้อยเท้าดูดวงจันทร์อยู่ที่นอกชาน แล้วก็นึกเห็นด้วยกับป้าจันท์เหมือนกันว่า คนจะขึ้นเป็นไปได้อย่างไร มันใกล้อยู่นักหรือ มันน่าจะมองเห็นบ้าง ถ้ามีคนขึ้นไปจริง ๆ

รุ่งขึ้นเธอยังคิดถึงเรื่องนี้อยู่ไม่หาย เธอถามนกกระยางที่ยืนขาเดียวคอยจับปลาที่ชายน้ำว่า “เธอเชื่อไหมว่ามีคนขึ้นไปบนดวงจันทร์จริง ๆ”

นกกระยางขยับตัวนิดหนึ่ง ตอบว่า “คนไม่มีปีกจะบินขึ้นไปได้อย่างไร”

“เธอละบินได้สูงแค่ไหน เธอเคยบินไปดวงจันทร์ไหม”

“ฉันบินได้สูงกว่าเนินเขาอีก แต่ว่าก็ไม่เคยถึงดวงจันทร์ เธอเชื่อเถิดว่า ไม่มีใครบินไปถึงพระจันทร์ได้หรอก”

“แต่คนมีเครื่องบินนะ มีจรวดด้วย” หนูแหวนพูดตามที่ได้ยินมา

“อย่างนั้นคงจะเป็นไปได้” นกกระยางพูดอย่างไม่ค่อยมั่นใจ “พวกเธอนะทำอะไรแปลก ๆ ได้สารพัด จนฉันไม่ค่อยจะเชื่อเลยว่าเธอเป็นพวกเดียวกับฉัน”

ยิ่งคิดหนูแหวนยิ่งเวียนหัว เธอจึงไปขุดดินมาปั้นเล่น ปั้นไปปั้นมากลายเป็นมนุษย์อวกาศ เป็นคนจมูกงุ้ม ตีตึกเสียด้วย เห็นแล้วอดถามไม่ได้ว่า “เธอไปดวงจันทร์ทำไม เธออยู่ตึกสูง ๆ ไม่มีที่วิ่งเล่นหรือ”

“เราไปเพื่อสันติภาพของโลก” มนุษย์อวกาศตอบ

“สันติภาพแปลว่าอะไร”

“สันติภาพหมายถึงความสงบสุข ไม่มีการต่อสู้”

“บ้านเมืองเธอมีกการต่อสู้มากนักหรือที่บ้านฉันไม่ค่อยเห็นใครต่อสู้กับใครเลย ถ้าเธอต้องการสิ่งนี้ฉันจะให้เธอเยอะแยะ ไม่ต้องไปเอาถึงที่พระจันทร์หรอก”

“เธอไม่รู้อะไร” มนุษย์อวกาศว่า “ทั่วโลกมีการต่อสู้เต็มไปหมด”

“แล้วเธอห้ามเขาได้ไหม” หนูแหวนซัก

“ไม่ได้หรอก” มนุษย์อวกาศตอบอย่างเศร้า ๆ

“เธอก็ทำไมสำเร็จเท่าไรนะซี” หนูแหวนถามเบา ๆ อย่างเห็นใจ

“ก็ไม่ใช่ที่เดียว” มนุษย์อวกาศท่าทางกระปรีกระเปร่าขึ้น “มันเป็นก้าวใหญ่ของมนุษยชาติ”

“ใช่” หนูแหวนเห็นด้วย “เธอต้องก้าวใหญ่มากทีเดียวจึงจะก้าวถึงดวงจันทร์ได้”

“ไม่ใช่” มนุษย์อวกาศขัดขึ้น “มันเป็นความก้าวหน้าของมนุษย์ทั้งมวล”

“ฉันไม่รู้ว่ามันเป็นความก้าวหน้าอย่างไร ฉันก็ยังเห็นว่าฉันก็ยังอยู่เหมือนเดิม”

30

“หมายความว่า เดียวนี้มนุษย์ไม่ได้ถูกขังอยู่แต่ในโลกนี้เท่านั้น มนุษย์สามารถเดินทางไปสู่อวกาศอื่น ๆ ได้” มนุษย์อวกาศพยายามอธิบาย

“ฉันอยากเดินทางแต่ในโลกนี้เท่านั้น” หนูแหวนบอก มนุษย์อวกาศมองหนูแหวนอย่างเข้าใจ หนูแหวนพูดต่อไปว่า “โลกนี้กว้างใหญ่พอที่จะให้คนเดินทางไปไม่ใช่หรือ”

“แต่เราก็มีบางครั้งนะที่เราอยากจะไปให้ไกลกว่านี้ ไปไกลจนสุดจักรวาล” มนุษย์อวกาศพูดขึ้นลอย ๆ

35

หนูแหวนมองดูมนุษย์อวกาศด้วยความชื่นชม ถามว่า “เธอเห็นอะไรบนดวงจันทร์นั้น”

“ก้อนหินหลาก ๆ สีสดสวยตา เธอคงแทบจะไม่เชื่อมันสวยเหลือเกิน”

“เหมือนทุ่งนาไหม”

“โล่งเหมือนทุ่งนา แต่ว่าไม่มีน้ำ ไม่มีอากาศ ไม่มีต้นไม้เลยสักต้น”

“เธออยู่ได้อย่างไรกัน在那นั่น”

40

“ฉันมีชุดอวกาศนี่”

“ชุดอวกาศเป็นอย่างไร มันคงวิเศษมากนะที่ทำให้เราอยู่ที่ไหนก็ได้”

“ถูกแล้วมันวิเศษมากทีเดียว เมื่อเธอได้ไปอยู่ในที่ที่ไม่เคยคิดว่าจะอยู่ได้”

“ทุกคนต้องมีชุดอย่างนั้นหรือ จึงจะอยู่บนดวงจันทร์ได้” หนูแหวนซัก

“ถูกแล้ว”

45

“เธอพูดสิ่งน่ากลัวเหลือเกิน ฉันไม่ค่อยเห็นความจำเป็นที่คนจะต้องไปอยู่บนดวงจันทร์ในเมื่อบนโลกนี้มีเสียงนกร้อง และกลิ่นดอกข้าว เมื่อคนต้องจากโลกซึ่งเป็นที่เกิดของเขา ฉันคิดว่าเขาถูกหลงโทษมากกว่า”

“เขาจะถูกหลงโทษเรื่องอะไร เขาเป็นผู้ชนะต่างหาก เขาเป็นผู้พิชิตอวกาศ” มนุษย์อวกาศพูด

“แต่เธอเดินทางไปไกลนักนี่ แล้วก็ต้องสวมชุดอะไรนั้น เธอเข้าใจไหม เธอถูกเนื้อถูกตัวกันไม่ได้เลย”

50

“วันหนึ่งเราอาจจะได้พบกับดวงดาวที่น่าอยู่เหมือนโลกนี้ ไม่แห้งแล้งอย่างดวงจันทร์ก็ได้” มนุษย์

อวกาศแย้ง

“ก็เธอทำโลกนี้ให้น่าอยู่เสียทีเดียวไม่ได้หรือ” หนูแหวนถาม

“เธอทำให้ฉันงุนงง” มนุษย์อวกาศเอ่ยขึ้นหลังจากที่เงยไปนานว่า “ฉันเดินทางไปเผชิญภัยหรือ
เดินทางหนีจากตัวของฉันเอง”

55

“เธอก็ทำให้ฉันงุนงงเหมือนกัน” หนูแหวนตอบ “ที่เธอบอกว่าบนพระจันทร์สวยงาม เธอพูดด้วยความรู้สึกของเด็กที่ได้ของเล่นสมความปรารถนาอย่างฉับ หรือว่าพูดด้วยความกลัวหาญ”

ให้นักเรียนอ่านบทความที่ 2 และ 3 และตอบคำถามข้อที่ 2 ในข้อสอบ
บทความที่ 2

วรรณกรรมเยาวชนกับพื้นฐานวัยเริ่มเรียนรู้

(ดัดแปลงจาก 'สายธารวรรณกรรมเยาวชนในสังคมไทย' โดย ศรันภัทร โชติมนกุล, 2566)

เมื่อเอ่ยถึงวรรณกรรมเยาวชน เราย่อมนึกถึงหนังสือที่เป็นเหมือนเพื่อนของเด็ก ๆ เป็นแรงบันดาลใจ
พื้นที่ปลอดภัย และโลกใบพิเศษที่ผู้เขียนสร้างให้เป็นของขวัญกับผู้อ่าน แต่แท้จริงแล้ว วรรณกรรมเหล่านี้ยังมี
อีกหน้าที่หนึ่งที่สำคัญไม่แพ้กัน คือ เป็นวัคซีนหรือภูมิคุ้มกันชีวิตของเด็ก

เหตุที่เรียกว่าเป็นวัคซีน เนื่องจากแม้อันที่เด็กอ่าน พวกเขายังไม่รู้หรือทราบดีว่า หนังสือพวกนั้นจะมีผลต่อ
ตัวเขาอย่างไร เด็กไม่สามารถพบเจอปัญหาแบบผู้ใหญ่ได้ทั้งหมด หนังสือจึงจะช่วยแนะนำให้เรารู้จักกับสิ่ง
เหล่านั้นก่อนถึงวัย เพื่อสะสมและเป็นเกราะป้องกันให้หัวใจพวกเขาแข็งแกร่งพอที่จะต่อสู้กับมันได้ ดังนั้น การ
เข้าไปท่องโลกวรรณกรรม แล้วซึมซับเรื่องราวในนั้น ก็เหมือนกับได้ทำความเข้าใจโลกแห่งความจริงไปในตัว

นอกจากนั้น เรื่องราวในวรรณกรรมเยาวชนยังเป็นภาษาสากลที่ทลายกำแพงวัฒนธรรมเพราะไม่ว่า
จะเป็นคนชาติไหนก็สามารถสนุกและเรียนรู้จากเรื่องราวในดินแดนประหลาด ปราสาทหลังใหญ่ โรงเรียน
เวทมนตร์หรือสัตว์พูดได้ จึงไม่น่าแปลกใจว่า วรรณกรรมเยาวชนหลายเรื่องได้สร้างมิตรภาพข้ามพรมแดนแก่
แฟนนักอ่านทั่วโลก โดยเชื่อมโยงพวกเขาเข้าหากันทั้งในโลกออนไลน์และออฟไลน์ราวกับว่าพวกเขาอาศัยใน
จักรวาลเดียวกัน

วรรณกรรมเยาวชนยังเป็นเครื่องมือหนึ่งที่ช่วยหล่อหลอมจิตใจและสร้างทัศนคติด้านศีลธรรมให้ชัดเจน
ยิ่งขึ้น โดยวรรณกรรมเยาวชนจะพาเด็กให้เดินไปตามเส้นทางที่ถูกที่ควร ถึงแม้ว่าหนังสือทุกเรื่องจะไม่ได้สอน
จริยธรรมชัดเจนแบบ “นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า...” แต่มีผลต่อการก่อร่างสร้างจิตใจให้พวกเขารู้จักเห็นอกเห็น
ใจ เข้าอกเข้าใจผู้อื่น และมีความเมตตา แม้ในบางเรื่องจะมีภาพสังคมที่โหดร้ายและมีแบบทดสอบที่หนักหนา
อยู่บ้าง อย่างเช่นเรื่อง “ชีวิตมหัศจรรย์ของออกัสต์ (Wonder)” ซึ่งกล่าวถึงเด็กชายคนหนึ่งที่เกิดมาพร้อม
ใบหน้าผิดปกติรูปร่างจืดจางต้องใส่หมวกอวกาศเวลาออกไปไหนมาไหน แต่เรื่องนี้ก็ยังจบลงด้วยความรักและ
แรงสนับสนุนของครอบครัว เพื่อนสนิทที่เข้าใจ และตัวเขาเองก็ไม่ได้ยอมแพ้ที่จะออกไปต่อสู้อยู่ในโลกกว้าง

กล่าวได้ว่า ถึงแม้หน้าที่เด่น ๆ ของวรรณกรรมเยาวชน คือ เป็นเพื่อนที่คอยเติมเต็มความสุขให้กับ
เด็ก ๆ แต่หนังสือที่ดีก็ไม่ได้จำเป็นต้องสนุกเท่านั้น มีเศร้าได้ โศกนาฏกรรมได้ จากลาได้ แต่ท้ายที่สุดแล้ว หนังสือ
เหล่านั้นก็ยังส่งสารที่เหมือน ๆ กันออกมา คือ แสดงให้เห็นว่าโลกนี้ไม่ได้โหดร้ายไปทั้งหมด เราไม่ได้โดดเดี่ยว
ยังมีความหวัง และยังมีคนที่ชอบแบบเดียวกันอยู่ในมุมใดมุมหนึ่งของโลกนี้เอง

บทความที่ 3

โลกสีหม่นในหนังสือเด็กกับการเรียนรู้ก่อนจะเติบโต

(ดัดแปลงจาก 'คุณค่าของโลกสีหม่นในหนังสือเด็ก' โดย อาศิรา พนาราม, 2560)

เรื่องเล่า นิทาน วรรณกรรมเป็นเครื่องมือหนึ่งที่ผู้ใหญ่ใช้กล่อมเกลาเด็ก ๆ ให้เติบโตขึ้นมาหลายยุคหลายสมัย เรื่องเล่าเหล่านั้นก็มีส่วนร่วมในการปลูกฝังวิถีคิดและวิธีรับมือกับโลกเมื่อเติบโตขึ้นมา

บางคนอาจเข้าใจว่านิทานและวรรณกรรมเยาวชนควรจบอย่างมีความสุข หรือบริสุทธิสวยงาม ไม่ทำให้เด็ก ๆ เก็บไปฝันร้าย หรือควรจะมีไว้เพื่อ “สั่งสอน” ให้เด็กเดินไปในทางที่วางไว้ จึงมีการแสดงความกังวลต่อเรื่องร้าย ๆ ในวรรณกรรมเยาวชนตลอดมา หากความจริงแล้ว เรื่องเหล่านั้นเป็นการสอนรูปแบบหนึ่ง โดยได้สร้าง “ความกลัว” ขึ้นมาเพื่อเตือนให้เด็กระวังอันตรายหลัก ๆ ที่มีผลถึงชีวิตที่อาจพบได้เสมอ เช่น การถูกลักพาตัว การถูกทำร้ายโดยคนแปลกหน้า ผ่านเรื่องสัตว์ประหลาดกินเด็ก ยักษ์ที่อาศัยอยู่ในหุบเขา นอกจากนี้ เรื่องที่มีแม่มาดสาปเด็กหรือแม่เลี้ยงใจร้ายนั้นก็เพื่อเตรียมเด็กให้พร้อมเผชิญเรื่องราวในโลกของผู้ใหญ่ ทั้งการเอาตัวรอด การเอาเปรียบ ความอิจฉาริษยาและการชิงดีชิงเด่น

5

เมื่อสังคมซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ปัญหาในวรรณกรรมเยาวชนก็ไม่จำกัดเพียงอันตรายถึงชีวิตเท่านั้น แต่ได้เพิ่มความขัดแย้งที่พัฒนาไปตามความเปลี่ยนแปลงของสังคม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเพศ ความพิการ หรือครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์แบบ การสะท้อนปัญหาสังคมในหนังสือสำหรับเด็กนั้นถือเป็นเรื่องพึงกระทำ เพราะเด็ก ๆ ไม่ได้เติบโตมาเพื่อจะอยู่ในเรือนกระจกที่ได้รับการปกป้องได้ตลอด แต่มีสิ่งที่เขาต้องรับมือ

10

อย่างไรก็ตาม เรื่องราวเหล่านี้ต้องไม่มีดมจนไม่เห็นทางออก โดยแทนที่จะสอนแบบสำเร็จรูป หนังสือเด็กได้กระตุ้นให้เด็กเกิดการเรียนรู้ผ่านการให้คิดต่อยด้วยตนเอง และหนังสือยังคงต้องให้แสงสว่างแก่พวกเขาได้หวังและก้าวเดินต่อไป ดังเช่นปัญหาที่เด็กก่อกวนหลายอย่างเพราะพวกเขาจินตนาการไม่ออกถึงผลที่ตามมาและขาดประสบการณ์ในชีวิต หนังสือเด็กจะช่วยแสดงภาพปัญหา สาเหตุ ผลลัพธ์ และทางออกต่าง ๆ ตลอดจนปลูกฝังวิธีการจัดการกับความขัดแย้งและเรื่องราวที่ไม่คาดคิดได้นั่นเอง

15

ในเมื่อโลกที่เราอาศัยอยู่นั้นเต็มไปด้วยเรื่องราวหลากหลายสี ยิ่งเมื่อดูจากสถานการณ์โดยรวมของโลกในปัจจุบัน สีหมองหม่นอาจจะเป็นสีที่เรามองเห็นได้มากที่สุด การแต่งเติมให้เด็กมอง “โลกสวย” เป็นเรื่องที่ต้องทำ แต่สิ่งที่ขาดไม่ได้คือ การให้เขามองเห็น แล้วเตรียมร่างกายและจิตใจให้พร้อม กับ “โลกแห่งความจริง” โดยยังเหลือความหวังคอยอยู่เคียงข้างพวกเขา

20

PapaCambridge
papacambridge.com

PapaCambridge
papacambridge.com

PapaCambridge
papacambridge.com

PapaCambridge
papacambridge.com

PapaCambridge
papacambridge.com

PapaCambridge
papacambridge.com

PapaCambridge
papacambridge.com

BLANK PAGE

Permission to reproduce items where third-party owned material protected by copyright is included has been sought and cleared where possible. Every reasonable effort has been made by the publisher (Cambridge University Press & Assessment) to trace copyright holders, but if any items requiring clearance have unwittingly been included, the publisher will be pleased to make amends at the earliest possible opportunity.

To avoid the issue of disclosure of answer-related information to candidates, all copyright acknowledgements are reproduced online in our Copyright Acknowledgements Booklet. This is produced for each series of examinations and is freely available to download at www.cambridgeinternational.org after the live examination series.

Cambridge International Education is the name of our awarding body and a part of Cambridge University Press & Assessment, which is a department of the University of Cambridge.